

Bűnbánattal...

Köszöntés: „Kegyelem néktek és békesség attól, aki van, és aki volt, és aki eljövendő, [...] és Jézus Krisztustól, a hű tanútól, aki elsősülött a halottak közül, [...] előtt: övé a dicsőség és a hatalom örökkön-örökké (Jel 1, 4-6).” Ámen.

Gyülekező ének: 480: 1-3: „Ó, könyörgést meghallgató...”

Fennálló ének: 180: „A töredelmes szívet...”

Fő ének: 269: 1-3: „Istenre bízom magamat...”

Köszöntés: „Figyeljete rám, jöjjetek hozzám! Hallgassatok rám, és élni fogtok! Hagyja el útját a bűnös, és gondolatait az álnok ember! Térjen az Úrhoz, mert irgalmaz neki, Istenünkhöz, mert kész megbocsátani (Ézs 55, 3a.7).” Ámen.

Lekció: Ezsdrás könyve 9. fejezete

„Mindezek után eljöttek hozzám a vezető emberek, és ezt mondták: Izráel népe, még a papok és léviták sem különültek el az ország népeitől, a kánaániak, a hettiták, a perizziek, a jebúsziaiak, az ammóniak, a móábiak, az egyiptomiak és az emóriak utálatos szokásaitól, mert ezeknek a leányai közül vettek feleséget maguknak és fiaiknak, úgyhogy összekeveredett a szent mag az ország népeivel, sőt a vezető emberek és előljáróik jártak élen ebben a hűtlenségben. Amikor ezt meghallottam, megszagattam a ruhámat és a köpenyemet, megtéptem a hajamat és szakállamat, és ott ültem magamba roskadva. Akkor körém gyűltek mindazok, akik remegve gondoltak Izráel Istenének az ígéire a fogságból hazatértek hűtlensége miatt. Én pedig magamba roskadva ültem egészen az esti áldozatig. Az esti áldozatkor pedig fölkeltem onnan, ahova leroskadtam, majd megszagattott ruhában és köpenyben térdre hulltam, imádkozva emeltem kezeimet Istenem, az Úr felé, és ezt mondtam: Istenem! Szégyenkezem, és nem merem fölemelni arcomat hozzád, Istenem, mert bűneink elborították fejünket, és vétünk az égis növekedett. Őseink idejétől fogva mind a mai napig nagy vétekben vagyunk, és bűneink miatt jutottunk királyainkkal és papjainkkal együtt más országok királyainak a kezébe, hogy gyilkoljanak, fogságba vessenek, kifosszanak és megszégyenítsenek bennünket, ahogyan van ez ma is. Még csak rövid ideje annak, hogy megkönyörült rajtunk Istenünk, az Úr, mert meghagyott belőlünk egy maradékot, és adott nekünk egy talpalatnyi földet szent helyén, visszaadta szemünk ragyogását Istenünk, és hagyta, hogy egy kissé feléledjünk szolgáságunkban. Mert szolgák vagyunk, de Istenünk szolgáságunkban sem hagyott el bennünket. Kiterjesztette ránk a perzsa királyok szeretetét, és megengedte, hogy feléledve fölépítsük Istenünk házát, hogy helyreállítsuk azt romjaiból, és védőfalat adott nekünk Júdában és Jeruzsálemben.”

Előima

Köszönjük Urunk, hogy Te szeretetre indítod a világot körülöttünk, miközben mi, Isten népe és Krisztus egyháza számtalanszor elesünk és elbukunk. Hálát adunk Neked, mert olyan jó fohászokva ma is Eléd borulni és elmondani, hogy több vagy mindennél. A Te gondolataid nem a mi gondolataink, a Te útjaid nem a mi útjaink, a Te erőd a mi erőtlenségeinkben mutatkozik meg. Dicsőítünk, hogy megkönyörültél rajtunk az elmúlt héten is, felbátorítottál az élet nagy teherhordozásaira, komorságunkat öröme, könnyhullatásainkat vidámságra fordítottad, őszinte bűnbánatunkat bűnbocsánattal koronáztad.

Szolgáid vagyunk, hol hű, hol hűtlen gyermekeid. Ma is egyedül Rád bízunk magunkat. Kérünk, dönts le ma bennünket is saját énünk önös trónjáról, hogy átéljük csodálatosan vezess, utat és lehetőséget készítesz, bátorító reménnyel övezed fel derekunkat és éltető szavad éppen azt építi be mindennapjainkba, amire szükségünk van.

Hadd szóljon ma szívünkben a bűnbánat, hadd törjön fel mélyről a sóhaj, a fájdalom, a reménytelenség, de mindent a Te szent kezébe letéve, mert egyedül Te tudod megoldani dolgainkat, mi képtelenek vagyunk rá. Kérünk, újíts meg, hogy éljünk. Kérünk, szólíts meg, hogy változzunk Általad és Veled. Jézus Krisztus nevében kérünk, hallgasd meg imádságunkat. Ámen.

Igehirdetés előtti ének: 345:4: „Szent Fiadért, ki engemet vérén megváltott...”

Textus: Ezsdrás könyv 9. része 8. verse

„Még csak rövid ideje annak, hogy megkönyörült rajtunk Istenünk, az Úr, mert meghagyott belőlünk egy maradékot, és adott nekünk egy talpalatnyi földet szent helyén, visszaadta szemünk ragyogását Istenünk, és hagyta, hogy egy kissé feléledjünk szolgásunkban.”

Vasárnapot ünneplő keresztyén gyülekezet, drága testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Ezsdrás pusztá jelenléte Jeruzsálemben gyümölcstermést eredményez. Megerősödnek azok a hittestvérek, akik felelősséget éreznek Izráel tisztaságáért. A nép helyzete siralmas. A pogány környezethez való hasonulás és a világi környezettel való teljes együttélés arra kényszeríti őket, hogy világosan és elvhűen teljesen elkülönüljenek a környezetüktől, hogy a soraikban semmilyen pogány szokás és utálatosság ne legyen tapasztalható. Isten népének sajátos és különleges voltát meg kell őrizni méghozzá az Úrral való teljes közösségben. De ez nem öncélú építkezés kell, hogy legyen, belső erjedő hatást kiváltva, hanem ellenkezőleg, ez

Isten népének a missziós tervébe be kell, hogy épüljön: Mások vagyunk, de éppen értetek vagyunk mások, ahogyan írva van: *„Most azért, ha engedelmesen hallgattok szavamra, és megtartjátok szövetségemet, akkor ti lesztek az én tulajdonom valamennyi nép közül, bár enyém az egész föld (II Móz 19,5).”* Az Úr egyházának az a feladata, hogy minél többeket megnyerjen Krisztus ügyének (IKor 9,19), de nem úgy, hogy azokhoz alkalmazkodik. A pogány befolyás és hatás teljesen rányomta a bélyegét Izráel életére, és ennek egyik szegmense volt a vegyesházasságok esete. A szent mag keveredett. A szent mag hasonult. A szent mag lassan, de biztosan elveszítette egyediségét és kovásztalan voltot öltött magára. Nem erjesztette az Úr szavát, hanem elfeledtette azt éppen az a Jezábéli *„újítások”* hatalmával és erejével. Az élet minden területére beszivárgott a hamisság. Ez pedig veszélyes jelenség volt. Nem katonailag és nem hatalmi eszközökkel, hanem lelki ráhatást és csábítást alkalmazva csúrték és csavarták ki Isten népét teljesen gyökerestül. Elfordították szívüket az Úrtól. És bizony fejtől búzlott a hal, mert ebben élen jártak a vezetők és a főemberek. A nép képviselői vegyesházasságok áldozatai voltak. Az örök és a felügyelők váltak igazi prédává, és akiknek példával kellett volna előjárni, azok kerültek célkeresztbe személyes életükkel. Nincs itt semmilyen hatalmi faktor, csak egyszerűen legyőzött szívek és megkísértett lelkek álltak Izráel élén, akiket megkaparintott magának a pogány világ. Izráel nagyon veszélyes játékot űzött.

Első üzenete Isten Igéjének éppen ez: A világ és én. Az egyház a világban. A világ az egyházban. Isten népe a világban. *„Ne szeressétek a világot, se azt, ami a világban van.”* (I Jn 2,15) A világ ugyanis Istenellenes. Ti a világ világossága vagytok, a föld sója és az a feladatotok, drága pozsonyi keresztyének, hogy a világi hívságokat kerülve az evangélium örömeivel járva mindenkit Krisztushoz vonzotok.

Ezsdrás ezt hallva őszinte bűnbánattal fordul az Úr felé. Első lépése a reménytelenség és szomorúság látványos kifejezése. Megszaggatja ruháját és köpenyét, és odaáll Isten elé. Tudatosítja, hogy az egész nép egysége forog kockán, és veszélybe került Isten népének az egzisztenciája. A haj és a szakáll megtépése a

teljes személyes megalázottság felvállalása, ami által egybeforr népe bűnével. Bűnbánatot tart népéért. Bűnvallást végez az Úr választottjaiért. Csatlakoznak hozzá azok is, akiket szintén nyugtalanított ez a rémíztő hír. Reszketnek az Úr előtt. Önmagukba roskadnak a nép állapotát látva és halva, de nem maradnak meg ebben az állapotban: önmagukra tekintve, hanem Isten felé fordulnak. Milyen jó megtanulni minden rossz bomlasztó hír ellenére is, hogy Isten minden mindenkiben. Isten a törődő, aggódó szívet nem megutálja, hanem Önmaga felé fordítja. Az ember nem tudja a szívét meggyógyítani. Ott suttog benne a bűn. Ezsdrás egy olyan lelki személyiség, aki nemcsak kimutatja fájdalmát és az elkövetett bűn felett sóhajtozik, hanem utat nyit a menny felé mindenki számára. Ezsdrás bűnvalló imádsága két síkon mozog. Kegyelem és megbocsátás síkján. Izrael történetében két nagy ellentétes vonulatot fedezett fel: először is azt, hogy Isten kegyelme napról napra megújul, új lehetőségeket, örökérvényű távlatokat nyit meg a hívő ember előtt ígéreteibe kapaszkodva, és a másik oldalon áll a nép engedetlen volta, aki mindenkor elesik, és keménynyakúságával kihasználja Isten jóságát. Ezsdrás az egyetlen az Ószövetségben, aki a fiak vétkeit nem az apák bűnéhez hasonlítja, hanem azonnak Isten kegyelme és szövetsége alá helyezi őket. Ezsdrás tudja, hogy nincs kisbűn és nagybűn, mert a hűtlenség mindenkit fenyeget, még azt is, aki nem esett bűnbe. Ennek a hűtlenségnek szinte időről időre teljesen más alakja van, mert az ember mindig meg tudja lepni a szerető Istent szeretetlenségével, oda nem figyelésével és elterelő hadműveleteivel, még a kiválasztottak is. Az ember egyetlen helyen leleményes, még pedig a bűn szaporításában. A lavinaszerű életmód nagyon is jellemző ránk. Ezsdrás közeledik Istenhez teljes szívével, mert tudja, hogy NEKI semmi sem lehetetlen. Közeledik, hogy megtapasztalja Isten réges-rég kezdeményező szeretetét. Ugyanis egyetlen dolgot nem felejtett el Ezsdrás: az Úr nem változik. Ő szemben áll a bűnnel, népe bűnével és keresi a segítséget, a kiutat és a megbocsátást kínálja, de emellett senkit sem akar erőnek erejével Önmagához láncolni. Senkire sem erőlteti rá a törvényt,

vagy annak summáját, hiszen Ő a szívek vizsgálója. Ezsdrás bűnvalló imádsága a legőszintébb vizsgáló Bíróra irányítja a figyelmet, aki törvényadóként lépett ebbe a szövetségbe. Az Úr megvizsgál, az Úr mindenkit meg tud nyerni Önmagának, épp ezért Ő csak Isten akaratát akarja felvillantani a múltban végzett szolgálataival. Ebben pedig gyönyörű megfogalmazás éppen a 8. vers. Tekints vissza pár évre, és meglátod, hogy honnan estél ki. Egyiptom után Isten Babilónia felett is győzött. Nem kell messzire menni Istennel kapcsolatban. Nem kell a távoli múltba merengeni. Itt vagy te, itt van a te életed, itt van a szabadító Isten jutalma és ereje feletted és te újból elbuknál. Miért? A maradék között szerepelsz, te vagy a kiválasztott és neked a világ kell. Futsz és könyökölsz a világban, te, aki még tegnap a pogány királyok rendeletét hallottad, hogy mit tett az Isten, a te Urad és parancsolód, az ő szívükkel, és ma te éppen a pogányok módjára akarsz élni és létezni? Istened a könnyhullatás idejét elvette, szemed újból ragyog, tekinteted ép és gazdag, visszakaptad azt a talpalatnyi földet, ami neked jár, nem az uralkodók kegyeiből, hanem Isten ígéretének gazdag tárházból, és mégis... Igaza van Túrmezei Erzsébetnek: *„Boldog titok: a Golgotán kezdhettek el minden napot, megköszönve a meghálálhatatlan, csodálatos áldozatot s akkor csupa fény lesz a reggelem, minden úton ez a fény jár velem. Hisz bűntehér és gondteher lehull és ottmarad a szabadulást hirdető krisztuskereszt alatt! Szabad szívvel, kézzel indulhatok ha várnak rám az új feladatok. Biztatóbb, szebb és boldogabb új reggel lehet-e: elindulni mint Isten megváltott gyermeke, kinek szíve szeretetről dalol, a Golgotáról, a kereszt alól.”* Isten népének a szentségét senki nem tudja visszaadni csak a Szent. Ez a világ a bűnöst eleresztette, de a Szentet fára függesztette. Ezért a világért és benne érted is hullott Jézus vére, a megbocsátás egyetlen záloga. A szent Fiú Isten akaratát teljesítette, hogy tud milyen súlya van a bűnnek, és milyen hatalma van a világban munkálkodó Istennek. *„Halálnak halálával lakolsz...”* – mondja az Ószövetség, Jézus azonban azt mondja: *„Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek.”* (Lk 23,34) Ez a zsidók királya, és mégis Jeruzsálemben, Pozsonyban

nem tudják, de az Úr tudja, épp ezért bűneink büntetése Jézusra szállt. Az Úr úgy döntött, hogy terhünk súlyát a Golgotai kereszt hordozza, ma épp ezért legyen példa számunkra Ezsdrás személye, aki tud imádkozni, aki tud bűnbánatot tartani népéért. Jézus nemcsak bűnbánatot tartott, hanem meghalt bűneinkért, teljesen felvállal bennünket. Életet ajándékozott. Győzött bűneink felett. Éljen Általa! Ámen.

Utóima:

„A vámszedő pedig távol állva, még szemét sem akarta az égre emelni, hanem a mellét verve így szólt: Isten, légy irgalmas nekem, bűnösnek (Lk 18,23)!”

„Neked, Uram, igazad van, nekünk pedig szégyenkeznünk kell még ma is; nekünk, Júda férfainak, Jeruzsálem lakóinak és az egész Izraelnek közelben és távolban, mindazokban az országokban, amelyekbe szétszórtad őket hűtlenségük miatt; mert hűtlenek voltak hozzád (Dán 9,7).“

„Ne hagyj el engem, Uram, Istenem, ne légy távol tőlem! Siess segítségemre, Uram, szabadítóm (Zsolt 38,22-23)!”

„Kegyelmezz, Uram, mert elcsüggedtem, gyógyíts meg, Uram, mert reszketnek tagjaim! Lelkem is csupa reszketés, és te, Uram, meddig késel? Fordulj hozzám, Uram, mentsd meg életemet, szabadíts meg, mert irgalmas vagy (Zsolt 6,3-5)!”

„Uram, hallgasd meg imádságomat, figyelj könyörgéseimre! Hallgass meg, mert hű és igaz vagy te (Zsolt 143,1)!”

„Te pedig a szívben levő igazságot kedveled, és a bölcsesség titkaira tanítasz engem. Tisztíts meg izsóppal, és tiszta leszek, moss meg engem, és fehérebb leszek, mint a hó. Engedd, hogy vidámságot és örömet halljak, és megújuljanak tagjaim, amelyeket összetörtél.“ (Zsolt 51,8-10)

Jézus mondja: Ti azért így imádkoztatok...

Adakozás: „Tudjuk pedig, hogy aki szűken vet, szűken is arat, és aki bőven vet, bőven is arat (IIKor 9,6).“

Áldás: Jézus mondja: „Senki sem szolgálhat két úrnak, mert vagy az egyiket gyűlöli, és a másikat szereti, vagy az egyikhez ragaszkodik és a másikat megveti: nem szolgálhattok az Istennek és a mammonnak (Mt 6,24).“ Ámen.

Záró ének: 461. dicséret: „Bár bűn és kín gyötör...”